

"חסדי אשר חנה וחיה"

"הלא פרס לרעב לזומה ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם" חלוקת מזון וסיוע לנזקקים ובית תמחוי נווה דוד, רחוב חיים בר-לב 3 רמלה טל': 08-9249055

דבר נשיא העמותה:

עמותת "חסדי אשר חנה וחיה" (ע"ר 580405132) הנה עמותת חסד לנזקקים. העמותה ממוקמת ברחוב חיים בר לב 3 בעיר רמלה, ומתנהלת בחנות מושכרת. העמותה קוראת לתורמים אשר יכולים להטות כתף ולסייע לנזקקים, להתקשר ולתרום. כתוב שהמעשר את כספו מתעשר, זה הדבר היחיד שהקדוש ברוך הוא אומר במקורותינו לעם ישראל "בחנוני נא בזאת".

תושבים המעוניינים לתרום מוזמנים לפנות בטל': 08-9249055, זיוה - 052-3128456 לפא - 052-8943054 לעמותה אישור לפי סעיף 46 לפקודת המיסים להחזרי מס 31% עבור תרומות

זמני כניסת השבת:		
כניסה:	יציאה:	
17: 57	18: 53	ב"ש
17: 54	18: 52	ת"א
17: 45	18: 51	חיפה
17: 39	18: 50	ים

מפני בראשית

תקציר - פרשת בראשית

בריאת העולם (א, א-לא)

התורה מספרת על בריאת הנבראים העיקריים והכלליים – כמפורט ולהלן:

יום ראשון - בריאת האור וחומרי יסוד של הבריאה כמו מים, אוויר ואדמה, כשהם מעורבים זה בזה. והבדלת האור מהחושך,

יום שני - הגדרת המושגים ארץ ושמים תוך פינוי החלל שביניהם ממים.

יום שלישי - הגדרת ים ויבשה. בציווי ה', מוציאה הארץ מיני צומח, עשבים ועצים.

יום רביעי - בריאת גרמי השמים - שמש, ירח וכוכבים וחלוקת המשמרות והתפקידים ביניהם.

יום חמישי - דגים ויצורי המים, עופות וכל בעלי הכנף.

יום שישי - כל היצורים החיים על האדמה, ובריאת האדם.

האדם מתואר כיצור הנברא בצלם אלוקים. האדם מקבל את הסמכות למשול בכל הנבראים שבים וביבשה.

הקב"ה סיים את מלאכת בריאת העולם וקבע את היום השביעי, כיום שביתה ומנוחה. ה' בירך את יום השביעי וקידש אותו.

האדם ותפקידו (ב, ד-ז)

העולם לא יכול להגיע לשלמותו ותכליתו ללא עבודת האדם. לאחר בריאת האדם. מניחו הקב"ה בגן עדן. זהו גן שבו צומחים שני עצים מיוחדים - עץ החיים שלפירותיו סגולת חיי נצח, ועץ הדעת שבאכילת פירותיו נחשפים למושגי הטוב והרע שבעולם. ה' מצווה על האדם לשמור על הגן ולא לאכול מפרי עץ הדעת.

עזר כנגדו (ב, יח-כה)

ה' אינו רוצה להשאיר את האדם לבדו, ויוצר מאחת מצלעותיו את האישה. מכאן תכונת היסוד באדם לדבוק באישה ולהקים משפחה. ה' מביא לפני האדם את כל בעלי החיים, כמי שתפקידו לשלוט בעולם החי והצומח, כדי שיתן להם את שמם הראוי.

חטא עץ הדעת (ג, א-כד)

הנחש פונה לאישה ומפתה אותה לאכול מפרי עץ הדעת. האישה אוכלת, ומפתה גם את בעלה לאכול מהפרי. אכילת פרי הדעת, יוצרת אצל שניהם תחושת אי-נוחות מהיותם ערומים, והם תופרים לעצמם חגורות מעלי התאנה.

הקב"ה כועס על הנחש המחטיא ועל האדם והאישה החוטאים. על הנחש נגזר להיות ארור מכל חית השדה ולזחול על גחונו, כשהוא נמצא בעימות מתמיד עם האדם. האישה נידונה לקושי בהריון ובלידה ולתשוקה אל הגבר שימשול בה. האדם, נידון למלחמה מתמדת בהשגת הפרנסה מן האדמה שנתקללה אף היא בגינו. האדם גם נידון לשוב לאחר שנות חייו אל האדמה ממנה נברא. הקב"ה מגרש את אדם וחוה מגן עדן, וחוסם את האפשרות לחזור אליו.

קין והבל (ד, א-כו)

אדם וחוה מביאים לעולם שני ילדים - קין והבל. קין, עובד אדמה, מחליט להביא מנחה מפרי האדמה לה'. אך הוא מביא מנחה עלובה. לעומתו הבל, רועה הצאן, מביא ממבחר עדריו. ה' מקבל את מנחת הבל ודוחה את מנחת אחיו. בראות ה' את אכזבתו של קין הוא מסביר לו את יסוד הבחירה החופשית, את הצורך לגבור על יצר-הרע המסית את האדם לדבר עבירה. קין הפגוע ומקנא, מנצל את היותם לבד בשדה, והורג את הבל אחיו. הקב"ה כועס על קין ומגרשו מעל אדמתו. למך, דור שישי לצאצאי קין וצייד עיוור הנעזר בבנו תובל-קין, הורג בשוגג בשעת צייד את קין סב-סבו מתוך טעות כאילו הוא חיה בשדה. כך מגיע קין על עונשו.

עשרה דורות מאדם עד נח (ה, א-לב)

התורה מונה בפירוט אך בלא להרבות בסיפורי דברים, את הצאצאים של אדם וחוה עד להולדת נח והולדת שלושת בניו שם חם ויפת. תוך כדי פירוט סדר הדורות אנו לומדים, כי אנשי הדורות ההם חיו שנים רבות. השיא שייך למתושלח שחי 969 שנה!

למחות את היקום (ו, א-ח)

בני התקופה ההיא הכעיסו את הקב"ה, בורא העולם, במעשיהם. ה' מחליט למחות את כל המין האנושי, ואת כל בעלי החיים למיניהם, מלבד נח שמצא חן בעיניו וקומץ בעלי חיים שיישאו לצורך הקמת העולם החדש.

מפניני הפרשה

"וירוח אלוקים מרחפת על פני המים..." (א-ב)

מרחפת אותיות רח"ם פ"ת, הנותן לעני צדקה נעשה שותף לקדוש ברוך הוא במעשה בראשית כתוב כאן "על פני המים", וכתוב במקום אחר שלח לחמך על פני המים. (הרב בניהו)

"ויעש אלוקים את שני המאורות הגדולים את המאור הגדול... ואת הכוכבים..." (א-טז)

השעה שנוף הקדוש ברוך הוא בלבנה נפלה ונפלו ניצוצים ומזה נעשו הכוכבים, והניצוצים אינם מאירים ולכך נקראו כוכבים לפי שכבו.

"ויאמר אלוקים נעשה אדם בצלמינו כדמותינו..." (א-כו)

כאשר הקב"ה ברא את האדם כל העולם היה שותף בבריאתו. הקב"ה נתן באדם את כל כוחות הבריאה, מכל הברואים הוא לקח גן המאפיין אותו ונתן באדם- לדוג' לקח עזות מהנמר, גבורה מהאריה, חומריות מהחמור- את תמצית נפשו של החיה. הקב"ה ברא אותו "נפש חיה" ונתן ממנו את ה"חלק אלוה ממעל" את הנשמה. יוצא, אפוא, שהאדם הוא "גן חיות" מהלך, והאדם צריך לאלף את הגן חיות הזה הוא צריך להשליט עליהם את האדם שבו את ה"אדמה לעליון".

"ויכל שיח השדה טרם יהיה בארץ כי לא המטיר ה'..." (ב-ה)

רש"י מסביר: כשנגמרה בריאת העולם ביום שישי קודם שנברא אדם עדין לא צמחו צמחים, וביום שלישי שכתוב: "תוצא הארץ" לא יצאו הצמחים אלא על פתח הקרקע עמדו עד יום שישי. ולמה? "כי לא המטיר ה'", ומה הסיבה שלא המטיר? לפי שאדם אין לעבוד את האדמה, ואין מכיר בטובתם של גשמים. וכשבא אדם וידע שהם צורך לעולם, התפלל עליהם וירדו וצמחו האילנות והדשאים.

יסוד חשוב בבריאה הוא שאין נותנים לאדם שום דבר בלא תפילה. האבות והאימהות לא זכו לפרי בטן ורק בתפילה נושעו, וכן ביציאת מצרים ובמדבר לולי תפילה לא היו נושעים. כך הוא טבעו של העולם, כך נחקק בבריאה מראשית יצירתה, ששום דבר לא יצמח ולא יינתן- לא הישג גשמי ולא הישג רוחני- עד שיבוא אדם וייקחם בכוח התפילה. ומה שמצאנו שכל הנברא בעולם הוא ברשותו של אדם, אין זה רק התחלת הדברים הנצרכים לאדם כדי שעל ידם יכיר שעליו להתפלל עליהם. אחרי תפילותיו יתנו לו באמת, אך בלעדית לא ישיג מאומה. שכן זהו יסוד גדול- אין נותנים שום דבר, אלא על האדם לקחת בעצמו. ובמה? ע"י תפילה. וזה שאמרנו חז"ל: אמר רבי אלעזר גדולה תפילה יותר ממעשים טובים שאין לך גדול במעשים טובים ממה שרבינו ע"ה אעפ"כ לא נענה אלא בתפילה. וכאשר נתבונן בכוח התפילה בהכרח שבה ובאושרה הגדול, מובטחים אנו ודאי בטוב תוצאותיה... (לקח טוב)

"ויקרא האדם שמות לכל הבהמה..." (ב-כ)

בשעה שאמר הקב"ה לברוא את האדם נמלך במלאכי השרת. אמרו לו: אדם זה מה טיבו. אמר להם: חכמתו מרובה משלכם, הביא לפניכם בהמה חיה ועוף. אמר להם: זה מה שמו. ולא היו יודעים. העביר לפני אדם, אמר לו: מה שמו. אמר אדם: זה שמו שור וזה סוס זה גמל. אמר הקב"ה: ואתה מה שמך. אמר אדם: אני נאה להקראות אדם, נבראתי מן האדמה. אמר הקב"ה: ואני מה שמי. אמר אדם: נראה להקראות אדני-- שאתה אדון לכל. אמר הקב"ה: אני ה' הוא שמי שקרא לי אדם הראשון. (מדרש רבה)

"ויעתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם..." (ג-כב)

ה"אור החיים" הקדוש שואל: ומדוע לא עלה על דעתו של האדם להקדים לאכול מעץ החיים לפני שאכל מעץ הדעת, שהרי אם היה עושה כן גם היה מחכים וגם חי לעולם ולא מת? ומסביר: כי קודם שאכל מעץ הדעת, היה משולל מכל תחבולות ועורמות, ובאמת לא עלה על מחשבתו לעשות כן. האדם בילדותו מטבעו תמים ולא מחפש תחבולות, רק בבגרותו העולם מאלצו לנהוג כך. ילד קטן אינו מחפש כיצד להערים על המבוגרים הוא נוהג בתמימות, ועלינו בתור מבוגרים ומחנכים לדעת זאת ולנהוג עימו בהתאם...

"וונח מצא חן" (ו-ח)

פירש ה"אור החיים" הקדוש שלכל מצווה סגולה מיוחדת, בנוסף על טובתה ושכרה. יש מצווה שהמקיים אותה נושא חן בעיני אלוקים ואדם, ויש מצווה שסגולתה עושר, יש שסגולתה שלום בית ויש שסגולתה אושר, נחת ושמחה, וכן על זה הדרך. אלא שהקב"ה לא גילה לנו סגולות המצוות כדי שנקיים את כולן. וזהו שנאמר: "וונח מצא חן", מצא את המצווה שסגולתה חן! ועוד הסבר יפה: פרשתנו מסתיימת במילים: "וונח מצא חן בעיני ה'". מדוע התורה הקדושה מגלה זאת? כדי שנלך בדרכי הצדיקים, כמו שכונת הרמח"ל שראוי לכל אדם שיתבונן, מה עשו אבות העולם שכך חשק בהם ה'. והנה התורה הקדושה לא מספרת לנו מאומה ממעשיו של נח, במה זכה לכך? ואמר רבי יהודה צדקה: הדברים מפורשים בהמשך הכתוב- "וונח מצא חן בעיני ה', ואלה תולדות נח"! מתי האדם מוצא חן בעיני ה', אם תולדותיו, צאצאיו, מתחנכים בדרך ה'!...

פִּילֵת הַהֲלָכָה

הלכות בציעת הפת

- א. יבצע ממקום שהפת נאפה יפה יותר, ואם הפת נחרך קצת בעת האפייה מתחתיו, לא יחתוך מהחלק השרוף, אלא יחתוך מהחלק שנאפה יפה, כדי שהברכה תהיה על פת נאה.
- ב. יחתוך מעט מהלחם, ויתחיל לברך, ואחר סיום הברכה יפריד החתיכה לגמרי מהפת. אך בשבת ויו"ט לא יחתוך כלל קודם הברכה. ומכל מקום אם שכח וחתך מעט מהפת בשבת ויו"ט לא הפסיד ע"י זה מצוות לחם משנה, שכל שאוחז בפרוסה ושאר הכיכר עולה עמו הוי כשלם.
- ג. לא יחתוך את הלחם בשעת הברכה עצמה, שלכתחילה אין לעסוק בשום דבר בעת שמברכים, אפילו תשמיש קל כזה.
- ד. לא יתחיל לברך קודם שיתפוס בידיו את הלחם, וטוב שיתן שתי ידיו על הפת בשעה שמברך. ונהגו לטבל הפת במלח.
- ה. לאחר שברך המוציא יאכל מיד, ולא יפסיק אפילו בשתיקה בין הברכה לטעימה. ולכן מה שיש נוהגים בשבת שאחר ברכת המוציא פורסים בסכין את כל הפת, להכינו לבציעה לכל המסובים, ורק אחר החיתוך טועמים מהלחם, אין נכון לנהוג כן לכתחילה. אלא מברך וטועם מעט. ואח"כ יחתוך לשאר המסובים.

מעשה שהיה

השגחה פרטית ומדויקת

'סופת שלגים עזה מתקרבת לכיוון ויסקונסין', הודיע קריין הרדיו בקול דרמטי. 'שדות התעופה המקומיים נסגרים עד להודעה חדשה. תושבי האזור מתבקשים לא לצאת מבתיהם, ולהצטייד במזון למספר ימים'. משה שמע את ההודעה כאשר נהג במכונית שכורה באחד הכבישים המהירים של ויסקונסין. משה לא היה תושב האזור, אלא הגיע בטיסה מניו יורק למשך יום אחד לצורך עסקיו. עכשיו באמת הבחין שהכביש הרחב דליל, וכמעט אין בו תנועה. השלג התחזק והחל להיערם לצד הכביש. קרח החל להצטבר על השמשה הקדמית של המכונית. משה חשש שעוד מעט כבר אי אפשר יהיה להתקדם, והוא יישאר תקוע במקומו. אם לא ישיג לעצמו קורת גג במהירות, הוא עלול לקפוא חלילה למוות. משה המשיך לנהוג כשהוא מאמץ את עיניו ומחפש מלון קטן, אכסניה או בית הארחה, אבל לא מצא שום דבר כזה. כאשר היה כבר על סף ייאוש, ראה משה סוף סוף מרחוק בניין גדול שהיה בית אבות ציבורי. הוא עצר ונכנס לבניין, וביקש מהמנהל שישכיר לו חדר לכמה ימים. מנהל בית האבות הודיע לו בקרירות שזה בית אבות ולא בית מלון, וכי הם אינם משכירים חדרים לימים בודדים, ובכל מקרה, התפוסה מלאה ואין לו שום חדר פנוי.

'אנא, התחשב במצבי', התחנן משה, 'אני עלול לקפוא בחוץ למוות. אני מוכן לשלם כל מחיר שיידרש'. 'תראה, אדוני', אמר המנהל שהמילה 'כסף' ריככה אותו, 'אתמול בלילה נפטר פה אחד הזקנים, אדם ערירי ללא משפחה, וחדרו עדיין לא פונה מחפציו. אם תשלם לי במזומן תוכל לשהות שם עד אחרי הסופה'. משה הסכים מיד. כל אפשרות הייתה טובה יותר מאשר לשהות במכונית, בלב הסופה. הוא שילם למנהל את המחיר המופקע שדרש, ונכנס לחדרו של הקשיש. כל חפציו של הנפטר אכן היו עדיין בחדר, ושום דבר לא הוזז ממקומו. משה סקר את החדר, ואז הבחין לתדהמתו על אחד המדפים בספר קטן שעל כריכתו מופיעות אותיות ב...עברית. הוא נטל את הספר בידו וגילה שזה ספר משניות. 'הקשיש הנפטר היה יהודי', הרהר משה. 'אני חייב לברר מה עלה בגורלו'. משה שב למשרדו של מנהל בית האבות, ששוב קיבל את פניו בפנים ממוצות. 'מה הפעם? שאל את משה. 'האם הדייר שנפטר אתמול הובא כבר לקבורה?' שאל משה.

'עוד לא', השיב המנהל. 'לאחר הסופה נעביר אותו לכנסייה הקרובה. הם מטפלים על פי החוק בקבורתם של נפטרים עריריים. משה התחלחל לשמע הרעיון. 'שיהודי יובא לקבורה בבית קברות נוצרי? שכומר יישא תפילה אחרי מיטתו? חס וחלילה! אסור לתת לזה לקרות. 'אולי רק בשביל זה התגלגלתי עד לחור הנידח הזה', הרהר בלבו. 'אין צורך להעביר אותו לכנסייה', הודיע למנהל המופתע, 'אני אדאג לקבורתו. האיש היה יהודי, והוא צריך להיקבר בקבורה יהודית'.

'בבקשה', אמר המנהל ששמח לחסוך את דמי הקבורה שאמור היה לשלם לכיסו של הכומר. לאחר שלושה ימים הסתיימה הסופה, והדרכים שבו ונפתחו. משה רצה לחזור לביתו, אך ראשית עליו לטפל בהבאתו של היהודי לקבר ישראל. הוא הרים כמה טלפונים, ובריר מהו בית הקברות היהודי הקרוב ביותר. הוא יצר קשר עם מנהל בית הקברות ושאל כמה יעלה לו לארגן לווייה, ולשמחתו התברר שהוא לא יצטרך לשלם שום דבר. בבית הקברות הזה יש חלקה מיוחדת המיועדת בדיוק למקרים כאלו – יהודים עריריים שאין מי שיממן עבורם קבורה יהודית. משה נסע במכוניתו אחרי האמבולנס שהוביל את ארונו של הנפטר, וכשהגיעו לבית הקברות, נכנס למשרד והגיש למנהל את מסמכי הזיהוי של הנפטר, שנמסרו לו על ידי מנהל בית האבות.

מנהל בית הקברות קיבל לידי את המסמכים באדישות, אך כשראה את פרטי הנפטר כמעט זינק ממקומו מרוב תדהמה. הוא חזר והביט במסמכים כלא מאמין, והרים מבט נדהם אל משה. 'אני לא מאמין... אני פשוט לא מאמין... מלמל בהתרגשות. 'זה פשוט לא יאומן מה שקורה פה'...

'למה אתה מתכוון?' שאל משה. 'הקשב לי היטב', אמר מנהל בית הקברות לאחר שהתאושש, 'ותראה כיצד הקדוש ברוך הוא מנהל את עולמו: לפני מספר שנים הגיע לכאן יהודי בלתי מוכר. הוא תרם סכום גדול ואמר שבכסף הזה הוא מבקש להקים חלקת קבורה ליהודים עריריים, שאין מי שידאג לקבורתם, כדי שלא ייקברו בבית קברות נוצרי. מאז לא ראיתי את האיש, אבל עכשיו, כשהבאת לי את המסמכים, זיהיתי אותו מיד: זה האיש! זה אותו יהודי שתרים בזמנו למען יהודים גלמודים ועריריים, ועכשיו הוא זוכה ליהנות מפירות תרומתו'.

*

סיפור מדהים זה מלמד אותנו כיצד מנהל הקדוש ברוך הוא את עולמו בהשגחה נסתרת ובחשבון מדוקדק. כאשר אדם עושה מצווה, הוא יקבל את השכר המגיע לו, גם אם השכר יגיע לאחר מותו. על פי רוב הדברים הללו נסתרים מהעין, אך לפעמים הקב"ה מאפשר לנו הצצה נדירה, ומזכה אותנו לראות בצורה מוחשית את ה'מידה כנגד מידה' שבה העולם מתנהל. מי שעניו בראשו, יוכל ללמוד מזה שאין מקרים בעולם, ואת כל מה שמתרחש בכל רגע ורגע, מנהל הקב"ה ברוב חסדו. "מה רבו מעשייך אלוקי"

אבן גדולה

מסופר על מלך "חכם" שרצה לבחון את שריו ועבדיו עד כמה באמת חשובה להם הממלכה, ולכן הניח המלך "אבן גדולה" במרכז העיר באמצע הדרך, ורצה לראות למי יהיה אכפת מהאבן ויזיז אותה לצד הדרך... והנה עמד המלך בסמוך וראה כיצד עוברים שם עשרות אנשים, וביניהם שרים, עשירים ובעלי כבוד. אך כולם עברו ליד האבן והתעלמו ממנה! ואף ראה המלך שהם גם "מתלוננים" על המלך כיצד נתן למחדל כזה לקרות באמצע העיר!... המלך השתומם ולא האמין למראה עיניו, וכבר היה על סף ייאוש! אך לפתע הגיע למקום "איכר" תמים עם סלים כבדים של תבואה, וכשראה את האבן, מיד הוריד את סליו מידי וזיז לאט לאט את האבן, ולהפתעתו מצא האיכר מתחת לאבן נרתיק, ובו היו מטבעות זהב, וגם היה שם "מכתב" מהמלך, ובו היה כתוב: הזהב שייך למי שיזיז את האבן!....

והנמשל: "היצר הרע" מניח לפני האדם בכל יום מכשול של "אבן גדולה", ועושה לו קשיים ומכשולים רבים, כגון: לא לקום לתפילה, לא לתת צדקה, לא לעשות חסד, וכן בענייני תורה ומצוות, והכל בכדי שישבר האדם ולא ישוב לאביו שבשמיים! לכן צריך האדם להזיז את כל המכשולים מלפניו, ואז יראה כי כל "מכשול" הוא בעצם הזדמנות לשפר את מצבו, ועל כל מכשול שיתגבר הוא יזכה לשפע גדול ולברכה עצומה, ויזכה לחיים טובים ומבורכים אמן!

"כוס תה"

רעייתי יצאה יום אחד לעיסוקיה ואני נשארת בבית, צופה, משגיח ואחראי על בתי בת השלוש. ישבנו בסלון, אני מחובר למחשב הנייד שלי ונועה הקטנה משתעשעת בסט חדש של ספלי תה קטנים מפלסטיק שקיבלה כמתנה לבית הבורות שלה. ידעתי שזה אחד מהצעצועים החביבים עליה ושמתתי עיסוקה בעצמה, בסט התה ובבורותיה. הודעות האי-מייל המשיכו לזרום לתיבת הדואר שלי ללא התחשבות שאני כבר בבית ותבעו את תשומת לבי. "אבא!" שמעתי את קולה המתוק של נועה לידי. "אולי אתה רוצה לגנום מהתה שהכנתי לך?" הרמתי את עיני מהמייל שהייתי שקוע בו וראיתי את נועה מגישה לי את אחד הספלונים של הבורות והוא מלא במים. "איזו מתוקה שאת חושבת עלי. אמרתי לה, ליטפתי את שערה ולגמתי מהמים מלוא הפה. "איזה תה נהדר! אולי תמזגי לי עוד?" נהנה מכך שאני 'מנפנף' אותה לעוד כמה דקות, חזרתי למיילים, קורא ומגיב מיד, מעביר הלאה הנחיות. אחרי עוד כמה דקות, ואולי יותר, נועה שבה אלי עם ספל מים נוסף. לגמתי שוב, והיא הלכה שוב, ושוב חזרה, נהנית כנראה מהמחמאות שהרעפתי עליה ועל התה הטעים שהיא מכינה לי. כשרעייתי שבה מסידוריה היא העיפה מבט מסביב ושאלה בדאגה היכן נועה. הרמתי את ראשי מהמחשב בשביעות רצון עצמית ואמרתי לה: "חכי, חכי שניה. את מוכרחת לראות את נועה מגישה לי תה. איזו מתוקה הילדה הזו שלנו!" רעייתי נשענה על הקיר, ממתינה בחיך לגברת הקטנה, והנה נועה אכן פוסעת לסלון, מהלכת בזהירות שלא תישפך אף טיפה מה"תה" שלה. היא הגישה לי את הספלון, כמו בכל הפעמים הקודמות, והביטה בי בהנאה של ילדים כשלגמתי מהמים עד תומם בצקצוקי לשון שגרמו לה לחייך אלי חיך רחב ומתוק. "ראית?" זרקתי לאשתי, גאה בכישורי האבהות שלי ובקשר המתהדק שלי עם בתי. ורעייתי, בחיך שאפילו לא טרחה להסתיירו, אמרה לי: "אתה שוב שקוע במחשב שלך. מילא כשאתה אתי, אבל כשאתה לבד עם נועה? אם לא היית כל כך עסוק בענייך בוודאי הייתה עולה בך המחשבה שהמקום היחידי אליו יכולה נועה בת השלוש להגיע כדי להשיג מים הוא מתוך האסלה! הסיפור הזה כמעין צלצול מעורר, בעיקר לכל אלה מאתנו שראשם טמון ללא הרף באיי-פון, באיי-פד ובמחשב, שיש דברים יותר חשובים ואף חבל שאנו גם לא נהנים מהם באמת! ויזכיר לנו להקדיש תשומת לב ולהיות קשובים לחוויות של האחר – יהיה זה חבר, או עובד, או בן זוג, או הילד שלנו.

עניין ההפצה וזיכוי הרבים בוהר הקדוש פרשת "תרומה" כתב רבי שמעון בר יוחאי זיע"א:

"מזכה הרבים חקוק הוא בכתרו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וכל המזיקים כולם, אינם יכולים להזיק לו" ולאחר פטירתו מן העולם, אינו נוחר רק גן עדן, אלא יושב הוא בהיכלו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו. מעוניין/ת להצטרף להפצה 050/6380087

העלון מוקדש: לעילוי נשמת חנה בת עישה. מרסל בת מרים. יצחק אילוז בן רחל, עליזה בת חנה (אנט). תהיה נשמתם צרורה בצרור החיים ומנוחתם כבוד

לעילוי נשמת אדורה בת בתיה ברביאל אלום בן רחל ת.נ.צ.ב.ה יסק מייארה בן אסתרית ת.נ.צ.ב.ה ויקטוריה בת רוזה ת.נ.צ.ב.ה חיים פרץ בן סוליקה ת.נ.צ.ב.ה שלמה כהן בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה שמעון כהן בן חנה ת.נ.צ.ב.ה אברהם דיני בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה ראובן אורן בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה סוליקה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה יריאל בן מרים ת.נ.צ.ב.ה סעדה דוד בת רחמה ת.נ.צ.ב.ה יהודית אשתי בן ירינה ת.נ.צ.ב.ה מנחם בן פרחיה פרידה ת.נ.צ.ב.ה אברהם בן סנאס ת.נ.צ.ב.ה אברהם בן רחל ת.נ.צ.ב.ה משה בן זאב ת.נ.צ.ב.ה שי אביטן בן רחל ת.נ.צ.ב.ה יעקב חמו בן פרחיה ת.נ.צ.ב.ה מיר צוריה בת עישה ת.נ.צ.ב.ה עליזה אמסלם בת פרחיה ת.נ.צ.ב.ה מסרי ציון בן מישה ת.נ.צ.ב.ה הרה בת ספחה לפיד ת.נ.צ.ב.ה הרב ישעיהו בן ציפורה ת.נ.צ.ב.ה רגו בת גיאותה ת.נ.צ.ב.ה יריאל בן רחל ת.נ.צ.ב.ה אבנר בן עמומה ת.נ.צ.ב.ה מרים בן ויקטוריה נבאי ת.נ.צ.ב.ה	חנה רבקה בת מנחם ת.נ.צ.ב.ה מאיר בן זאב ת.נ.צ.ב.ה דוד נבאי בן פרחיה ת.נ.צ.ב.ה יונה מנחם בן ספירה ת.נ.צ.ב.ה יעקב אילוז בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה דודון משה בן רחל ת.נ.צ.ב.ה פלורה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה פרידה בת לאה ת.נ.צ.ב.ה יעקב אשר בן מרים ת.נ.צ.ב.ה פרחה בת ציפורה ת.נ.צ.ב.ה זהבה בת נורית ת.נ.צ.ב.ה יעקב אשר בן מרים ת.נ.צ.ב.ה קיננה בת מלך ת.נ.צ.ב.ה עליזה דרעי בת חנה ת.נ.צ.ב.ה זהבה בת נורית ת.נ.צ.ב.ה פרחה בת ציפורה ת.נ.צ.ב.ה יוסף בן יעשי ת.נ.צ.ב.ה מסעודה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה חרייה בת רינה ת.נ.צ.ב.ה עמוס בן רחל ת.נ.צ.ב.ה פרחה בת נעמה ת.נ.צ.ב.ה יעקב דרעי בן מרים ת.נ.צ.ב.ה גבולין בן יעקב שפירא ת.נ.צ.ב.ה ספחה בת עישה ת.נ.צ.ב.ה גולייט בת נעמה ת.נ.צ.ב.ה רחל בת משה ת.נ.צ.ב.ה ציון בבר בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה	חנה בת עישה ת.נ.צ.ב.ה עובדיה בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה סרגי עובדיה בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה מסעוד דוד בן עישה ת.נ.צ.ב.ה יהודה שריק בן יקוט ת.נ.צ.ב.ה רבי שלמה ניר בן פרחיה ת.נ.צ.ב.ה טוראן דוד בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה אלחנן ורין בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה מסרידה בת אסתר פרץ ת.נ.צ.ב.ה גרשון חיד בן מרטונה ת.נ.צ.ב.ה אלחנן שמש בן מלך ת.נ.צ.ב.ה יהודה בן עישה ת.נ.צ.ב.ה שמעון בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה אסתר אדיר בת סוליקה ת.נ.צ.ב.ה מנשה אדיר בן קלו ת.נ.צ.ב.ה חנה רבקה בת מנחם ת.נ.צ.ב.ה יוסף דוד בן סעדה ת.נ.צ.ב.ה דוד נבאי בן פרחיה ת.נ.צ.ב.ה לוי סבאטי בן דוד ת.נ.צ.ב.ה מאיר בן סתריה ת.נ.צ.ב.ה עשה בת מסעודה ת.נ.צ.ב.ה מסרידה בת חנה ת.נ.צ.ב.ה עמרי בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה סעיד סעידה בן טורנגאן ת.נ.צ.ב.ה קולס גילה בת בתיה ת.נ.צ.ב.ה אסתר בת רחל ת.נ.צ.ב.ה יוסי בן שושן בן רחל ת.נ.צ.ב.ה ניסים בן זאב ת.נ.צ.ב.ה פריד בן דולי בריח ת.נ.צ.ב.ה	ת.נ.צ.ב.ה
--	---	--	-----------

העלון מוקדש: לברייאתם לשמירתם ולהצלחתם ברוחניות ובגשמיות של: נתנאל, אשר אושר, והודיה בני שלומית. אדל חנה בת טל, הילה, טל, ועדן בנות כומלה. יחיאל בן חנה. שלומית בת מרים. אליעזר בן חנה. אסתר בת חנה. שלמה, שחר אשר, דוד שמעון, ודניאל בני אסתר. בן דוד בן אלינור. אלינור, רינת, וסימה בנות מלכה. דוד בן פרחיה. מלכה בת חרייה. משה בן חנה ובני משפחתו. אבי בן ציפורה. ולחלצת זיוה בת בידה ובני משפחתו. דוד בן מלך ובני משפחתו. פינחס בן דינה ובני משפחתו. רחמים בן עליזה, שולה שילי בת חנה. אשר אסף בן רות ורפאל רביד בן ונדי. משפחת יוסף ברוחניות ובגשמיות. סימון דניארו בן מיכאל ובני משפחתו סליה ורננה בנות אלינה. לרמאית השלמה ובמהרה של: הגה"צ הרב אליעזר בלרנד בן עטיה. הגה"צ הרב יאשיהו יוסף פינטי בן זתרי. זיו בן פאני. יצחק זקן בן מרים, רפאל בן מלכה. ונתן יעקב בן ליהוה. ויואל יצפורה בת דבורה. שמעון בן סעדה. לערבה בת דורה. שאול עשהאל בן סרח. אליה בן ריימונה טובה בת עליזה (ליאורה). מלכה בת חרייה ומרים בת אסתר. חנניה יוסף בן מסעוד. חנניה בן חנה. אברהם בן רחל. שמעון דהן בן מרים. עידן אברהם חי בן שושנה. רועי בן אחי. לוי בן אסתר. הפעוט מאור ניסים בן זהבית. ג'קוין לוי בת סעדה. נדרה בת נעמה. מימי שמחה בת אסתר. דוד בן רחל. דוד בן מלך. שאול בן חנה. אהרון יוסף בן איילה. מאיר בן איילה. צחי בן רחל. מרסל בן אליו. אדיר שלום. מרדכי בן רינה (סולטנה). מוריס בן אסתר, ציפורה כהן בת פרחיה. עומר בן ליאורה. מלכה בת וסיה. וכל חולי עמך ישראל לזיווג הגון: רננה בת אלינה. עידן בן רינה. הילה בת אליוס עליזה, אמנון בן אסתר, אדיר ישעיהו בן ציפורה. רביד בן ונדי. למורן ולימור בנות שמחה סימי. שירן וחן חנה בנות אירית. קרו בת אסתר. לזרע של קיימא: לשיין בת איריס, שני בת זהבה ולירן בן רחל. למיטל בת אורלי ונתנאל בן שלומית. בת חן בת שמחה. דוד בן מלך ועדן בת מרינה. יוני בת גולדי, שמואל בן יפה. מיטל בת יפה, שלום בן פיבי, לעיגב רייה בת מלכה ורפאל בן רינה. אסתר. דניאלה בת מלכה ורפאל בן אסתר. לחן בת נוגה. ליהי בת דורית ועידו בן שאול ויואל ציפורה. לרפואת נתן ביתן בן מזלה, לרנדיס גליה בת שמחה, נהוראי נתן בן עליזה מיכל.

הודעת מערכת: ניתן לצפות בעלון גם באינטרנט בכתובת: www.hesdey.co.il

הודעה: אחות יקרה! ידוע לך על יהודיה שנקלעה לקשר עם גוי? התקשר/י 100-366-1800